

You are here: [Home](#) / [Veus / Opinions](#) / [\[Sonia Giménez G.\] Sobre l'informe de Mina](#)

[Sonia Giménez G.] Sobre l'informe de Mina

10 gener 2016 [No Comment](#)

Acabo de llegir l'Informe sobre la finalització del termini de la concessió administrativa atorgada al 1941 a Mina per l'Ajuntament i les alternatives que exposa sobre la futura gestió del servei d'abastament d'aigües a Terrassa. Aquest informe ha estat emès per Navarro Manich, advocat d'Uría Menéndez. Se li ha de reconèixer l'exhaustivitat de la feina feta i vull anar més enllà d'una anàlisi també exhaustiva i contraofensiva fil per randa, per la qual no em veig capacitada en aquest moment.

He de dir que l'informe s'ha de llegir poc a poc, per aclarir-se amb aquest llenguatge a voltes tan opac del Dret, i que sembla que el que pretén és justificar la defensa del negoci privat i del mercat (i em torno a repetir a mi mateixa "com si aquest fos lliure!"), i liar la troca per tal que ningú entengui res de res i com que no s'entén s'acata el que hi diuen els "experts". En fi.

Ideologia en tenim tots, els que defensem que els béns comuns s'han de gestionar de forma pública i participativa, i els que defensen el manteniment de l'estat quo, a través de la gestió privada, en les diverses modalitats més o menys disfressades, per tal de no perdre els fruits d'un monopoli natural, com el que tractem.

Abans que se m'oblidi, voldria dir que no és gaire fi parlar d'un valor en forma de "fons de comerç" en un negoci en que tothom, sí o sí, va a parar a l'única empresa que gestiona la tan preuada cosa. Quina gràcia! Un fons de comerç molt "currat", tot s'ha de dir. I que déu tenir un valor tan gran que el pobre Ajuntament s'ha d'espantar... En fi...

El primer que m'ha vingut al cap és la lluita aferrissada que s'obre donat el negoci evident que actualment suposa la gestió d'un bé com és l'aigua i que tothom necessita. Tinguem en compte que una gestió municipal directa aportaria una visió no mercantilista d'aquest bé comú, imprescindible per a la vida, i això permetria un avantatge per a la ciutadania, no perquè els costos reals siguin menors (disposar d'aigua i mantenir els ecosistemes costa el que costa), sinó perquè evitaríem haver de repartir dividendes i els sous dels gerents no serien tan disbaratats i opacs.

Segueixo llegint i quantes lleis i quantes normatives, i quantes pors, i quants inconvenients i quantes coses en contra de la municipalització via gestió directa!

La cosa és molt més simple, dins de l'evident complexitat. La cosa és que hi ha conceptes jurídics, tècnics, econòmics, patrimonials, ambientals, un pel complexos, i formes molt més entenedores com són el sentit comú i fer els "comptes de la iaia", que com compartireu amb mi, tothom pot entendre més fàcilment.

I és que abans que res hem de posar sobre la taula quins criteris es faran servir i quins tindran més pes per decidir finalment el model de gestió. Perquè l'Ajuntament pot tenir clar que a mig i llarg terme el millor pel comú, sense cap mena de dubte és la gestió pública amb control ciutadà, i es troba amb totes les pegues possibles, les reals i les inventades, les inflades, les desconegudes, totes aquestes que surten a l'informe, i més, i és clar que fàcilment es decanta per una continuïtat que no descontenti gaire als pesats aquests que s'han ajuntat per a complicar la cosa, i just ara, en plena crisi.

De sentit comú és que amb el que genera l'aigua, la gestió del cicle ha de quedar coberta, i que a mig terme els costos del traspàs es poden assolir, sobretot si no hi ha sobrevaloració dels béns i es fa una supervisió honesta.

Tots sabem que la pela és la pela. I és per ací per on ens prenen agafar i per on més fàcil els podria resultar. Si la reversió la presenten tan cara que l'Ajuntament no pogués fer-hi front a curt terme, optaria per una gestió privada, o mixta, que ve a ser el mateix, i assumpte resolt. Per això cal analitzar els números i explicar la veritat a la ciutadania. I és aquí on és necessari un convenciment que tingui criteris de sostenibilitat, i que vagin més enllà del purament crematístic i repeteixo que haurem de saber-ho explicar.

Si tenim clar que la gestió privada produeix un gruix important de beneficis, que cada any se'n van en forma de dividendes i que hi ha una lluita per la gestió privada, donat que el pastís que genera és sucós, vol dir que el servei és viable financerament parlant. I a mig plaç el poble de Terrassa pot assumir-ho. Més afegint que a llarg plaç sortim beneficiats.

Dit això, ara toca un examen de què necessitem per dur la gestió de l'aigua com a poble. Els drets adquirits de la concessionària actual acaben el 31 de desembre de 2016 i l'ideal i exigible seria que les infraestructures estiguessin en perfecte estat de revista, després de 75 anys de concessió, i amb uns informes tècnics actualitzats i verços de l'estat de les inversions i de com ha estat la seva evolució, i per suposat quina ha estat l'evolució de les amortitzacions i criteris utilitzats, per a avaluar la seva correcció.

No vull entrar en com s'han controlat les coses en el passat, i sí diré que de qualsevol manera, això té unes repercussions en el

SUBSCRIU-TE AL BU

Correu electrònic

Correu electrònic

Subscriu-te

PROPERES ACTES

Tertúlia poètica

gener 12 19:30 - 21:00

Club de Lectura: Cr nostra

gener 13 19:00 - 21:00

Dijous d'observaci

gener 14 18:00 - 19:00

[conferència] El mí

gener 14 19:30 - 21:00

Taller d'ús de teles

gener 14 19:30 - 21:00

[taller] La mirada f capturar moments

gener 14 20:00 - 22:00

La Deu de les Veus:

gener 14 20:00 - 21:00

Cine-Club: Granuja Allen (2000)

gener 14 22:00 - 23:00

Veure tots Esdevenimer

SEGUEIX-NOS A TW

procés que enfrontem de cara a una municipalització, perquè ara ens podran dir el que vulguin i ens tocarà verificar-ho. I si no hem fet la feina abans, l'haurem de fer ara.

Com veiem en aquest informe d'Uria Menéndez i encarregat per Mina, ara tot són pegues i dificultats, tantes que ens asseguruen que el millor és no fer gaire publicitat ni soroll i passar a una gestió mixta en que Mina continués la seva tasca, i per su-po-sat el control seria de l'Ajuntament. Donçs molt em temo que això no és de rebut en un espai polític democràtic, malgrat totes les lleis i els decrets intel·ligibles a que fan esment en el informe. Fins i tot inventen paraules noves: diuen que la mixta "no és una acció privatitzadora sinó publicadora". Aquesta sí que és bona! Pu-bli-fi-ca-do-ra, com a acció que comporta control públic....M'encanta! Quasi ploro amb tanta magnanimitat!

La realitat però ens demostra el contrari, la gestió mixta, per molt que la bategin de "publicadora", segueix essent tan opaca com aquest informe, que te l'has de llegir amb lupa, i un cop entès, rebatre'l en el terreny de les sacrosantes lleis, interpretables de varies maneres, tots ho sabem. Això quan no ens enfrontem amb hipòtesi apocalíptiques i perilloses.

I a més ja aniria essent hora de que la concessió que es va donar de forma atípica, segons paraules de l'informe, deixés de ser donada per mecanismes tan poc ortodoxes.

I continuant amb l'informe, si és que la sola lectura ja és complexa pels mateixos advocats! I mira que espanta! I potser aquesta és la missió, liar la troca, espantar amb la possibilitat de tots el mals, presentant informes llargs i complexos, per tal que la mateixa opacitat ens faci desistir de l'objectiu de gestió pública directa i així que algú pugui continuar amb un negoci rodonet i segur.

No dic que una gestió directa ni el traspàs siguin tasques senzilles. No ho són. Per això necessitem tota la voluntat política convençuda que l'aigua no és qualsevol mercaderia i que el criteri de decisió ha de traspasar les anàlisi financer-jurídiques.

Crec que la ciutadania ha d'exigir tenir totes les dades. El Comissionat Joan Gaya, contractat per l'Ajuntament per fer una anàlisi rigorosa de les dades es troba mil impediments i a més Mina ha tingut la barra de dir que no és una persona imparcial en el procés. La veritat és que a Mina li ha molestat molt que de cop la gent vulgui saber els seus números. Hem de tenir en compte que l'anàlisi financera estarà relacionada amb aspectes jurídics, i la cosa pot ser molt opaca, i amb diferents possibles interpretacions, de drets que ens diuen adquirits, que potser no ho són d'adquirits,... Hi ha una tasca ingent a fer. I si no es tenen clar criteris i valors, és molt fàcil caure en que altres ens facin la feina.

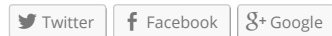
Els moviments associatius de la ciutat, les entitats socials i la Taula de l'aigua volem saber i volem decidir. Volem un procés autènticament democràtic, en un espai on la transparència sigui real i a on totes les parts hi podem dir la nostra en igualtats de condicions. Volem un debat honest al carrer, perquè l'aigua és de totes.

Si París i Berlín, Montornès, El Figaro-Montmany i Arenys, entre altres han municipalitzat amb gestió pública directa perquè Terrassa no ha de poder? El coneixement no té a veure amb la propietat privada, el coneixement el tenen les persones!. El que sí té a veure amb el model de gestió que triem és l'objectiu pel qual es treballa, i en aquest cas és oferir el millor servei per a la ciutadania, tenint en compte aspectes mediambientals i socials, que una gestió privada mai tindrà com a prioritaris.

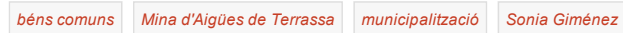
Sonia Giménez Guzmán

Membre de la Taula de l'Aigua de Terrassa

Comparteix

IN : *Veus / Opinions*

RELATED ARTICLES

[Enrique Rodríguez, CCOO] Volem, vull construir el consens necessari
31 desembre 2015

[A. Machado] Ja sabem què vol Mina de Terrassa: continuar 'chupando del bote'
28 novembre 2015

Pot la ciutadania de Terrassa confiar en Mina d'Aigües de Terrassa?
5 novembre 2015

ERC-MES visita Aigües de Manresa, un servei municipalitzat d'èxit
1 octubre 2015

LEAVE A REPLY

Your email address will not be published. Required fields are marked (required)

Name (required) [input] Your comments (required) [text area]
Email (required) [input]
Website [input]

Tuits

@malarrassa
@favterassa: "No ass Districte mentre no s'a #participació" wp.me/

@malarrassa
Entrevista a Enric Soler ha res més interessant @108milarepa #Cultura
Desplega

@malarrassa
Acte de conscienciació #pressióestètica #cons #Terrassa pic.twitter.cc

Tuita a @malarrassa

Desi Mala